

▷ SZÖVEG ÉS FÉNYKÉP: TURÓCZI EDINA – TURÓCZI TIBORC

NÉGY ÉVSZAK A FORRÁSVIDÉKEN

Kihajtástól behajtásig – és még azon is túl. Ahol a dúsan termő hegyoldalakon tenyésző birkatürelem brindzát terem. Szóttasbe álmódott, mezei virágok és favágó-lét a fagyott folyóvölgyben. Emberek, akiknek a hagyományörzés nem hobbi, hanem maga az élet. Személyes történetek – képekbe zárva...

Számadás

Június elején, mikor visszahúzódik a hó és elmúlik a lavinaveszély, kihajtják a nyáját a havasra. A több száz birkából álló nyáját hajtani, felügyelni, fejni igazi kihívás. Van is becületük a számadóknak az emberek között. Legtöbbjük 4-5, a havason eltöltött szezon után kihagy néhány évet, pihenőként, de vannak, akik fiatal koruk óta szakadatlanul dolgoznak a hegyoldalon.

A hó nyomán kihajtó zsenge füvet könnyen emésztí a birka. A munka hajnal négy körül kezdődik, fejjel. A lefejt tejet golycon átszűrjük, és még melegen beoltjuk. Egy reggelizésnyi időt állni hagyjuk, majd megköpülük. Az így kicsapatott túróat vásznakba szedik, kiakasztják, hogy kicsöpögjön. A visszamaradt savót üstbe gyűjtik, majd lassú tűzön addig forralják, míg orda (édes túró) nem lesz belőle. A napi háromszori fejjel a falubeliek akár 2-3 tonna túróat is lehordanak a szezonban.

Abban a negyedórában, míg a túró kicsapódik, a pásztorok megreggeliznek

A több száz megfejt birka tejét golycon közé helyezett fenyőgallyakon szűrjük át. Ehhez oltót öntenek, ami kicsapja a tejfehérjét. Ebből az alvadék túróból készül később a brindza. A megmaradt savót lassú tűzön forralják, ebből orda (édes túró) lesz.

„Mihály 64 éves, 50 éve kezdte a munkát, még az apja mellett. Tőle vette át a falu egyik nyáját. A hegyen az oltót tejjel hígítja, azt issza, abból nyer erőt. A túróért érkező falusiakat meg úgy osztja be, hogy mindig legyen segítő kéz a munkánál.”
(Johann bácsi, 71)

Birkanyáj legeli az olvadó hó nyomán előbújó zsenge füvet

„Nagyapám a Kopasz-hegyen élt. Anyám éveken át minden reggel összekészítette az aznapi ételmet, amit én felvittem neki a hegyre iskola előtt.”
(Tuser László, 64)

„A havason a pásztor megy az olvadó hó után. A friss füvet és a bokrok hajtásait legelteti. Egy nap háromszor lehet fejni, mert a birka könnyen emészt. A túró innen a legjobb. Csak nehéz, állandóan menni kell.”
(Johann bácsi, 71)

Néhány hétig legeltetik a falu körül, majd jön az összefejés (míra). A falu népe ilyenkor összegyűlik, megfejik a birkákat, a számadó pedig kiszámolja, hogy arányosan kinek mennyi túró jár és mikor mehet érte majd a havasra.

Tavasszal mindenki megjelöli a saját birkáit, így engedik be a nyájba. Néhány hétig legeltetik a falu körül, majd jön az összefejés (míra). A falu népe ilyenkor összegyűlik, megfejik a birkákat, a számadó pedig kiszámolja, hogy arányosan kinek mennyi túró jár és mikor mehet érte majd a havasra. Igazságosan forgatva a sorrendet, mert a nyár eleji túró finomabb, ízletesebb, mint a nyár végi. A számadó

fizetése birkánként meghatározott összeg, és ha jól legeltet, alapos a fejés, a keletkező többlettúró szintén őt illeti meg.

A sértődékeny pásztor

Olyan számadót kerestem, aki egész életében birkákkal dogozott. A Fekete-Tisza menti Tiszaborkúton találtam is egy embert, akit nyár elején látogattam meg a pásztorszálláson. A fotózás nehézkes volt, mert a pásztor állandóan pózolt. Mikor elbúcsúztunk, lelkemre kötötte, hogy Szent Iván napján feltétlenül jöjjenek vissza, ekkor tartják a pásztorok a nagy ünnepséget. Sajnos, csak jóval később tudtam visszatérni. Ráadásul elsőre nem is találtam ott, mert közben legelőt váltott, de Ivánka a szomszédos tehenészetől megmutatta az új helyet. Már csak a pásztorkutyák miatt is jól jött a vezető, mert azok képesek lettek volna szétépíteni bennünket. A szöges nyakörvvel felszerelt ebeknek már messziről kiabált a fiú. A kutyakedélyek csak azután nyugodtak meg, hogy a vezérkutyával megszagoltatták a kezünket.

Az emberek először örömmel fogadtak, üdvözöltek, jó volt közéljük újra megérkezni. Behívtak a kalibába, ott azonban a számadó a hátát

Az emberek először örömmel fogadtak, üdvözöltek, jó volt közéljük újra megérkezni. Behívtak a kalibába, ott azonban a számadó a hátát mutatta nekünk, mintha ott sem lennék. Haragudott, hogy nem jöttem az ünnepre.

Reggel a pásztorszálláson

Az őrzőkutya szöges nyakörvvel elengedhetetlen a farkasok ellen

Tógyról tógyre

Egy több százfős birkanyáját összeterelni sem könnyű, nemhogy a szezonban akár napi háromszor is megfejni. A pásztoremberek dolgos és szakértő keze alatt viszont ég a munka

mutatta nekünk, mintha ott sem lennénk. Haragudott, hogy nem jöttem az ünnepre. Ezt látva a többiek is elfordultak. A kellemetlen helyzetben – hirtelen ötlettől vezérelve – elkértem feleségemtől a fotókat, amiket előző alkalommal készítettem. Haragosan ledobtam őket a priccsre, és kimentünk a kalibából. A kutyákat kezdtem fotózni – hátha alakul a helyzet, mikor egyszer csak nevetés hallatszott. A népek a kaliba elé seregltek, és egymás kezéből kapkodták ki a képeket.

Szabad kezet kaptam a fotózáshoz, az emberek oldottak és jókedvűek voltak. A nap végén a vatah – így hívják a számadót ukránul – az aznapi többlettúrót ünnepélyesen nekünk ajándékozta, többször hangsúlyozva az ajándék értékét. Másra sem vágytam jobban, hiszen a piacon lehetett ugyan túrórt venni, de én a havasról szerettem volna. Ott viszont – hiába lógott tízkilószám a kamrában – mind ugyanazt mondták a pásztorok: „Nem tudok adni, épp most vitték le a faluba.” Eleinte nem tudtam mire vélni, de később megértettem, hogy idegeneknek nem adnak, pénzért meg pláne. Ők egymást között inkább csereberélnek: a túróért mézet, diót adnak, vagy amiből éppen feleslegük van.

Hagyományba burkolózva

Polonyina: hegyi kaszáló. Virágtenger, hullámmzó rétek. A júniusi esők (amik a tiszai zöldárakért is felelnek) után pompáznak szerte a vidéken. E rétek látványa inspirálta a hucul népviselet színeit, ornamentikáját. E jellegzetes népviselet darabjait varrták épp az egyik háznál, ahol lakodalomra készülődtek. Az esküvő hetén kellett megvarrni mindent.

A nagy nap reggelén időben ott voltam, és beszéltem a gazdával, hogy fotózhassak. „Da, da!” – mondta látszólag beleegyezően, de nem hívott be. Ez többször is megtörtént. Az asszonyok már kezdtek sürgölődni, megkértem hát a feleségemet, álljon be közénk, hátha sikerül neki beszélni valakivel.

E rétek látványa inspirálta a hucul népviselet színeit, ornamentikáját. E jellegzetes népviselet darabjait varrták épp az egyik háznál, ahol lakodalomra készülődtek. Az esküvő hetén kellett megvarrni mindent.

Hegyi kaszáló Rahó fölött

„A völgyek áprilisban már zöldülnek, virítanak a gyümölcsfák, kezdődik a szántás. De a havason deréig ér a hó. Még május végén is bajlódunk az utakon, ha nagyok voltak a hófúvások, vagy lavina volt... De van köztünk, aki alig várja, hogy nőjön a gomba. A jó gombászhelyeket nem áruljuk el még egymásnak sem. Ilyenkor dűrög a siketfajd meg a nyírfajd. Kezdődik a paduc ívása a Tiszán. Nekünk ilyenkor muszáj szökni a hegyre. A gyógynövényekért is járjuk a havast. Egészen Iván-napig gyűjtjük a növényeket, aztán már nincs meg bennük az a gyógyítóerő. Nem mindenki ismeri ezeket, de gyűjtünk többet, és adunk másoknak is.” (Tuser László, 64)

„A 80-as években volt utoljára hucul lakodalom.

Az unokám vőlegénye ragaszkodott, hogy hucul szertartás szerint is meglegyen az esküvő. Összeültünk, akiket még így adtak össze, hogy minden rendben legyen. A menyasszony és a nyoszolyók ruháját az esküvő hetén kell megvarrni a rokonoknak. Nagy munka volt. Aztán elmagyaráztuk a papnak a szertartást, ahogyan mi emlékeztünk rá. Fiala a papunk, így még nem adott össze senkit.” (Bajura Anna, 58)

Előbb a munka, aztán a szórakozás...

Szeptemberben, a szarvasbőgés kezdetével lezárják a havast. Az emberek megtérnek otthonaikba jószágokkal együtt és készülnek a rahói Brindzafesztiválra, ami nem pusztán tematikus „falunap”, hanem a hónapokon át tartó hegyi munka méltó ünnepe. Népviselet, zene, tánc...

Brindza mustra...

Egyik számadó (balra kalapban) új, brindzával ízesített puliszkával kínálja a pásztorokat. Az egész szezonon át tartó elszigeteltségből kitörve, ilyenkor alkalom nyílik a pásztorok közti tapasztalatcserére is

Így is lett: a menyasszony dédjének fiatalabb korában magyar lány volt a barátnője. Felelevenítve tőle tanulta magyartudását, történetmesélésbe kezdett. A barátkozás meg is hozta a várt eredményt: a menyasszony öltöztetését már benn fotóztam, aztán pedig az összes szertartást is. A 80-as évek elején volt utoljára itt hagyományos hucul lakodalom. A Kijevből származó tehetsős vőlegény viszont ragaszkodott az ősi szertartáshoz. Az idősebb asszonyok irányították a dolgokat. Így a fiatal papnak is ők mondták, mit és hogyan kell csinálni.

A helyi népviselet látványával rendszeresen lehet ünnepeken találkozni, de a népi kultúra legnagyobb felvonultatása a szeptember közepén rendezett Brindzafesztivál. Rahó főterén falvak szerint sorakoznak fel a csapatok, majd felvonulnak a „Borkút”-hoz. Vége lévén a munkáknak a havason, bemutatják a friss brindzát, a jellegzetes falusi ételeket, a színpadon pedig népi együttesek, zene és tánc kíséri mindezt. Saját hagyományuk előtt tisztelgnek e vidám napon.

Karácsonytól vízkeresztig

Amikor a Dombhát-pataknál lévő gátról érdeklődtem, figyelmeztettek, hogy ott sohasem éltek magyarok, a huculok pedig nagyon vallásosak és maguknak valók. Én azzal a fiúval akartam találkozni, akivel nyáron ismerkedtem össze; nagyon barátságos volt, hívott, hogy látogassam meg, és felvisz az általunk még nem ismert Fekete-hegyre. Ez most jól jött volna, mert a hucul szokásokat terveztem fotózni karácsonykor.

A magyar és a hucul karácsony más-más napra esik. Az előbbit Gyertyánligeten töltöttük Józseffel és családjával, velük mentünk el a templomba és néztük meg a betlehemes-előadást. A templom zsúfolásig volt, még azok az ukránok is eljöttek, akinek van a családjában magyar rokon. A betlehemes csapat végigjárta a falut, főleg azokat az időseket, akik már nem tudtak eljutni a misére.

Az ablakok alatt a hóban frissen ácsolt emelvényeket vettem észre.. Megint egy furcsaság – gondoltam magamban, miközben a Dombhát-patakot követve haladtunk. Megálltam egy arra járó mellett, hogy a gátról érdeklődjek. Leengedtem az ablakot, és ott állt Sztepan, a fiú, akit kerestem!

A magyar és a hucul karácsony más-más napra esik. Az előbbit Gyertyánligeten töltöttük Józseffel és családjával, velük mentünk el a templomba és néztük meg a betlehemes-előadást.

Kereszt alakú lék a Fehér-Tiszán

A falvak népei levonulnak a patakhoz, amin léket vágnak, majd a pap megszenteli a vizet. Ezt a vizet elteszik, és az év folyamán minden fontosabb dolognál használják. Az év itt a vizek megmozdulásával kezdődik, az élet ritmusát a hó, a gyakori esőzések és az áradások diktálják.
„Szentelt vizet veszünk vízkeresztkor. Azt használjuk, ha valamilyen alkalomra főzünk, vagy ha betegség van a házban.”
(Bakkai Zoltánné, 70)

Karácsonyi bőségasztal

„Derelye, magyaroknak ereje” – szól a mondás. Az ukrán varenyiki gyakorlatilag ugyanez. És ez csak egy az ilyenkor szokásos tizenkét fogás közül. Van rá jelentkező...

Kicsi vagyok, székre állok

Egy kis barkácmunka sem lehet akadály, ha a huculok karácsonyi énekéről van szó. Az ablakok alá épített dobogókról az aprónép énekhangja is eljut az otthonukból már nem mozduló idősekhez

Kárpátalja-szerte tizenkét fogás kerül asztalra az apostolok emlékére. A gyerekek három nap és három éjjel kántálva járkák a házakat.

Egymásra ismerés, ölelkezés, negyedóra múlva pedig meg is beszéljük, hogy a mélyen vallásos Tulajdan családnál töltjük a hucul karácsonyt.

Kárpátalja-szerte tizenkét fogás kerül asztalra az apostolok emlékére. A gyerekek három nap és három éjjel kántálva járkák a házakat. A korábban látott furcsa emelvényeket pedig azért építik, hogy a kisebbek is felérjék az

ablakot, és jól hallható legyen az énekük. Az idősebb fiúk ördögnek öltöznek, így maszkáznak és riogatják a lányokat. Hucul zenészek és énekesek csoportja látogatja végig azokat az öregeket, akik már nem tudnak eljutni a templomba.

A január és még február eleje különösen dermesztő időszak. A patak völgyek mélyén még a -25-30 °C sem ritka. Vízkeresztkor a népek a pap vezetésével levonulnak a patakhoz, és kereszt alakú léket vágnak a jégbe. Vizet vesznek, és áldás után a szentelt vizet elrakják az év későbbi részére. Jeles eseményekkor vagy betegségnél használnak belőle.

Kaszások a hegyen

„Egy tehénnek egy teherautónyi széna kell télire. Annyit egyedül nehéz összevillázni. De hát ezért vannak a rokonok.”
(Romanyuk Olekszij, 56)

Száradó cserge a Pál-pataknál

„Többnyire az emberek maguk szövik a csergét. Télen van rá idő. Persze, mi is megszöjűk, ha kell. Minden falunak megvan a saját szín- és mintavilága. Ha Bogdánba kell, akkor például piros. Nyáron két nap elég, de télen, mikor hidegebb a víz, akkor három nap kell, hogy megduzzadjon az áztatóban a gyapjú. Végül megszöszöljük fémkaparóval. Így lesz dús és tartós a takaró. Ezt mindig ránk bízzák. Van munka elég, mert az egész járásban már csak két áztató dolgozik.” (Hafija Stefcuk, 43)

Fanyüvők között

A Fekete-Tisza teljesen befagyott medrét jártuk, a felszínt 5-10 centiméteres jégkristályok borították. Ropogott minden léptünk, ahogy egy vidra nyomát követtük. Táplálék után járt, vagy már a párzási ösztön hajtotta – annyi biztos, nem volt könnyű dolga. Egyszer csak ránk köszöntek dombháti barátaink. Épp az irtásra tartottak, hogy elfoglalják szálláshelyüket. Egyszerű kaliba, sodronyos vaságakkal, egy „pics”-csel – ez tűzhely és kályha egyben. Kegyetlen hideg volt hajnalban (nem számítottunk a táborozásra), még szerencse, hogy kaptunk csergét, amivel betakarhattuk magunkat.

Reggel elkísértük a csapatot az irtás helyére. Míg a Rahói Erdészet inkább svájci drótkötélpályás gépekkel dolgoztat (azzal közelítik a szálfát az erdőkbén), a Kőrösmezői Erdészetnél lovakat is használnak a gépek mellett, hogy több legyen a munkalehetőség. Bár a fizetés nem nagy, adnak zabot abraknak, és az erdészetnél dolgozók könnyebben, olcsóbban jutnak fához. Vezetőjük reggelinél odaült hozzánk. Beszélgetés közben meglátta nálunk a brindzát, amit a hegyen kapott túróból a Mamka készített nekünk. Megkínáltuk. Evett belőle, aztán megkérdezte, hogy megkínálhatja-e az embereit is. Miközben a brindza körbejárt, az érdeklődés felénk fordult. A munkások egyre kíváncsibbak lettek: merre jártunk már a hegyekben, miért érdekel bennünket az emberek munkája, szokásaik? Beszélgettünk.

Míg a Rahói Erdészet inkább svájci drótkötélpályás gépekkel dolgoztat (azzal közelítik a szálfát az erdőkbén), a Kőrösmezői Erdészetnél lovakat is használnak a gépek mellett, hogy több legyen a munkalehetőség.

Apáról fiúra

„A fiam 9 éves, itt vigyáztak a birkára tavasszal a falu mellett. Aztán mikor feltereltük a nyáját a havasra, nem hagyott békén, fel akart menni ő is a hegyre. Oda nem engedtem. Inkább néhányan összefogtunk, és építettünk egy kalibát ide a völgygerincre. Most ott gondozzák a barátaival a teheneinket. Mindennap felmegy hozzájuk egy felnőtt. Mikor utoljára fenn voltam, azt mondta, ne várjam haza az iskolakezdésig.”
(Egy hucul férfi Tiszabogdányból)

FÖLDGÖMB VILÁGLÁTÓ A TRENDFM-EN
CSÜTÖRTÖKÖNKÉNT 16.35-KOR.
A RÁDIÓBAN VENDÉGÜNK A TÉMÁRÓL:
TURÓCZI TIBORC

TRENDFM 94.2
GAZDASÁGI RÁDIÓ CSOPORT

KORÁBBI MŰSORAINK MEGHALLGATHATÓK:
WWW.TRENDFM.HU

Nők a hídon

„Meg ne állj!” – szólt rám egy alkalommal Edina a Tiszaköznél (Usztyirik) a Fekete-Tisza fölé feszített függőhídnál, a két Tisza-ág összefolyása előtt. Álltam már itt meg tavasszal, ősszel és zúzmaránál, azonban sohasem kattintottam el a gépet, nem tudtam belefogni a keresőbe mindazt, amit éreztem.

Már tíz napja vártuk a havat. Szerettem volna még egy utolsó képet készíteni a télről, amiben „minden” benne van. Egyik reggel szokatlanul világosra ébredtünk. Az ablakon kinézve láttam, hogy a te-repjáró orráig ér a hó. Sebtében összekapoltuk a leg-szükségesebb holmikat, és útnak indultunk. Követtük a folyót és gyönyörködtünk. Nem voltunk egyedül, láthatólag a helyieket is elbűvölte a frissen behavazott folyóvölgy. Sétálgattak, beszélgettek az utcán, szor-gosan kotorták a havat a járdákról és a háztetőkről. Szavak nélkül is tudtuk, hogy a függőhídnál állunk majd meg. Így is lett. A hófelhők már szakadoztak, s az átszűrődő napfény derengően világította meg a hidat. „Addig nem megyünk el, míg meg nincs a kép!” – hangzott el valamelyikünk szájából. Aztán Rahó felől egy idős néni közeledett, majd fel akart jönni a hídra, de a feljárt eltorlaszolta az útról letolt hó. Edina segítette át. Megköszönte, majd elindult, de csak néhány lépést tudott megtenni, mert a szer-kezet elkezdett ringani alatta. A túoldalról egy lány közeledett futva: az unoka volt az, aki nagymamája segítségére sietett, és ott, előttünk ölelte meg a mamát – ez lett hát az utolsó kép, ami sokat elmond a vi-dékről, és talán valamit arról is, miféle lélektérben raktuk össze a forrásvidéken tett utazást.

Függésben

A hirtelen leesett hótól az amúgy is ingatag függőhíd csak még veszélyesebbé vált. A nagymama segítségére siető unoka ölelésében sok minden benne van, amit erről a vidékről, a még létező családi kötelékekről tudni kell

TURÓCZI EDINA
HÁROM CSODÁLTOS
GYERMEK ÉDESANYJA

TURÓCZI TIBORC
TERMÉSZET, KALAND,
FOTÓ, APA

TÚRÁZÁS EXTRÉM HŐSÉGBEN!

A mostani, rendkívüli kánikula komoly kihívást jelent sok túrázó számára. Szerencsére ez megfelelő felkészüléssel és odafigyeléssel könnyen kezelhető! Íme néhány tanács Carl Hård af Segerstadból, a Fjällräven szakértőjétől, hogy a túrák extrém hőségben is jól sikerülhessenek...

A tűző napsütés, a tartósan 30 °C feletti hőmérséklet, a rovarok, a dús aljnövényzet a tapasztalt túrázókat is próbára teszi. A ruházat és a felszerelés megfelelő megválasztásával, kellő folyadékpótlás biztosításával azonban a nyári hőségben is bátran útnak indulhatunk. A Fjällräven kiemelt figyelmet szentel a nyári túrákhoz szánt ruházatok és felszerelések fejlesztésének.

Jól szellőző, strapabíró öltözet

Fontos, hogy a kiválasztott darabok egyszerre legyenek jól szellőzőek és könnyűek, ugyanakkor erős, tartós anyagokból készüljenek. A hűvösebb erdők, a váratlan eső miatt azonban a kánikulában is szükség lehet második rétegre, amit könnyedén el is csomagolhatunk. A számos szellőzőnyílással ellátott High Coast Hydratic túrakabát kiváló útitárs a túrázóknak és könnyen megbújik a hátizsákban is.

Lábak védelme

A sűrű aljnövényzetben még meleg időben is hosszúnadrágra lesz szükségünk lábunk védelmére, a felületi sérülések megelőzésére. Sőt, a rovarokkal is számolni kell! Az ilyen szakaszokat hátrahagyva azonban kényelmesebb lehet egy rövidnadrág. Érdemes ezért sokoldalúan használható, jól funkcionáló, szellőző és gyorsan lecipzá-

rozható szárú túranadrágot választani, mint például az Abisko Mid-summer Zip-Off túranadrág!

Kényelmes felszerelés

Nyáron kifejezetten kellemetlen, ha a hátunk átizzad, de akár a bőrünk is kidörzsölődhet. A hátrész megfelelő szellőzésével ez elkerülhető. A Fjällräven Abisko Friluft hátizsák kifejezetten a meleg, párás időre készült hálós kialakítása nélkül szolgálja a kényelmet, hogy az a teherbírás rovására menne.

Rovar- és napvédelem

Mindig legyen a hátizsákban szunyog- és kullancsriasztó spray! Indulás előtt használjunk magas faktorú naptejet! Fejünket a napszúrás ellen külön is védeni kell! A Vardag Lángtradarkeps sapka hálós kialakításának köszönhetően nemcsak véd, de kiválóan szellőzik is. Hasznos, ha olykor kicsit be is vizezzük a fejedőt!

Rendszeres folyadékbevitel

A fokozott folyadékvesztés könnyen dehidratációhoz vezethet, ezért fontos a napi legalább 3-4 liternyi folyadékbevitel! Igyunk legalább óránként, vagy gyakrabban! Hasznos utánanézni a vízvételi lehetőségeknek, melyben kiváló segítség a **Köz-kutak mobilapplikáció!** Tárolóedényünk jó, ha minél tovább megőrzi a víz frissességét, melyre kiváló lehet a duplafalú Primus Klunken palack, melyet ráadásul könnyen a hátizsákra is rögzíthetünk. (X)

Ferihegy titkai

Nagyon beviszünk a kulisszák mögé...

www.repterlatogatas.hu

ÉSZAKI REPÜLÉS

▷ SZÖVEG ÉS FÉNYKÉP: SIMÁN LÁSZLÓ

Izlandon igazi kihívás a drónfotózás. A megengedő szabályozás és a gyéren lakott területek ugyan nagy szabadságot adnak, de a szinte állandó, gyakran 30 km/h-t meghaladó szél, a váratlanul kezdődő nedves szitálás és a gyorsan felépülő ködök bármikor keresztbe tehetnek számításainknak.

Alapszabály, hogy akkor kell reptetni, amikor erre alkalmas az időjárás – bárhol is járunk. A makacsabbak (pl. a szerző) többször kénytelenek visszatérni egy-egy pontra és könnyen lehet, hogy csak a helyszínen derül ki: a Google Earth-ön kinézett, izgalmas helyek épp megközelíthetetlenek autóval. Ha csak 1000–1500 métert kell egy irányba repülni, akkor szerencsénk van. Nagy igénybevétel mindez az akksiknak, a gépnek...

A táj vad szépsége arra sarkall, hogy szinte mindenütt és folyamatosan drónozzunk, amihez jó sok akkumulátor, a töltési lehetőségek széles skálája, toleráns útitársak és sok-sok szerencse szükségesek.

Ezúttal nekem összejött mindez!

A FÖLDGÖMB EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNEREI ▾

E LAPSZÁMUNK MEGJELENÉSÉT TÁMOGATTÁK ▾

MAGYAR
FÖLDRAJZI
TÁRSASÁG

ALAPÍTVÁ: 1872

1142 BUDAPEST, ERZSÉBET KIRÁLYNÉ ÚTJA 125.
HONLAP: WWW.FOLDRAJZITARSASAG.HU
E-MAIL: INFO@FOLDRAJZITARSASAG.HU

ELNÖK: DR. LÓCZY DÉNES
AELNÖKÖK: DR. EGEDY TAMÁS
DR. NEMERKÉNYI ZSOMBOR
FŐTITKÁR: DR. JENEY LÁSZLÓ

SAKOSZTÁLYOK:

BIZTONSÁGFÖLDRAJZI ÉS GEOPOLITIKAI
SAKOSZTÁLY, EXPEDÍCIÓS SAKOSZTÁLY,
TÁRSADALOM- ÉS GAZDASÁGFÖLDRAJZI
SAKOSZTÁLY, HEGYMÁSZÓ-SAKOSZTÁLY,
OKTATÁS-MÓDSZERTANI SAKOSZTÁLY,
EGÉSZSÉGFÖLDRAJZI SAKOSZTÁLY,
TERMÉSZETFÖLDRAJZI SAKOSZTÁLY,
TÉRKÉPESZETI SAKOSZTÁLY,
TURIZMUSFÖLDRAJZI SAKOSZTÁLY,
FÖLDRAJZTANÁRI SAKOSZTÁLY

TERÜLETI OSZTÁLYOK:

BAKONY-BALATON-VIDÉKI OSZTÁLY (VESZPRÉM)
BORSODI OSZTÁLY (MISKOLC)
DEBRECENI OSZTÁLY
DÉL-DUNÁNTÚLI OSZTÁLY (PÉCS)
DUNA-VÖLGYI OSZTÁLY (SZEKSZÁRD)
EGER-BÜKK-VIDÉKI OSZTÁLY
GYÖNGYÖS-MÁTRA-VIDÉKI OSZTÁLY
KISALFÖLDI OSZTÁLY (GYÖR)
KISKUNSAGI OSZTÁLY (KECSKEMÉT)
KÖZÉP-DUNÁNTÚLI OSZTÁLY (SZÉKESFEHÉRVÁR)
KÖRÖS-VIDÉKI OSZTÁLY (BÉKÉSCSABA)
NYÍRSÉGI OSZTÁLY (NYÍREGYHÁZA)
NYUGAT-MAGYARORSZÁGI OSZTÁLY (SZOMBATHELY)
SZEVEDI OSZTÁLY
SZÉKELYFÖLDI OSZTÁLY (CSIKSZEREDA)
TOLNA MEGYEI OSZTÁLY (DOMBOVÁR)
ZALAI OSZTÁLY (NAGYKANIZSA)

KÖNYVTÁR ÉS GYŰJTEMÉNYEI:

1112 BUDAPEST, BUDAÓRSI ÚT 45.
KONYVTAR@FOLDRAJZITARSASAG.HU
A KÖNYVTÁR ELŐZETES EGYEZTETÉS ALAPJÁN
ISMÉT LÁTOGATHATÓ!

AZ ÉGGÖMBÖT TARTÓ ATLASZ A MAGYAR FÖLDRAJZI
TÁRSASÁG VÉDJEGYKÉNT BEJEGYZETT JELKEPE

LAPALAPÍTÓ (1929):
DR. MILLEKER REZSŐ

**AZ ÚJ SZOROZAT
ÚJRAINDÍTÓI (1999):**
DR. NEMERKÉNYI ANTAL
ÉS FARKAS PÉTER

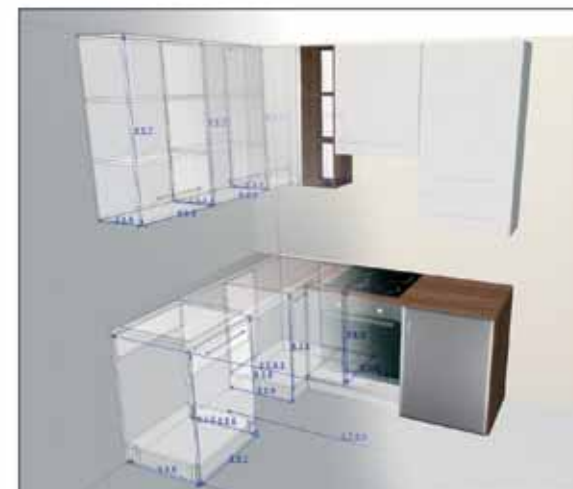
1929–1933, FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. MILLEKER REZSŐ

1934–1944, SZERKESZTŐK:
DR. BAKTAY ERVIN ÉS DR. KÉZ ANDOR

1999–2005, FŐSZERKESZTŐ: DR. NEMERKÉNYI ANTAL

2005–2006, FŐSZERKESZTŐ: DR. VOJNITS ANDRÁS

2006-TŐL FŐSZERKESZTŐ: DR. NAGY BALÁZS

KONYHÁK

tervezése, beépítése, felújítása

- egyedi tervek készítése és megvalósítása a teakonyhától a nagycsaládos konyháig
- tervezés és beépítés bútorgyárak (IKEA, EXTOM, stb.) kínálata alapján
- konyhák teljeskörű felújítása, bővítése

OTTHONFELÚJÍTÁSI TÁMOGATÁSSAL IS!

BÚTOROK

tervezése, gyártása, felújítása

www.butor.org
06-20-267-8199

VÁGYOTT SZÉPSÉG

PRERAFFAELITA
REMEKMŰVEK A TATE
GYŰJTEMÉNYÉBŐL

John William Waterhouse: Sheela-na-gig, 1898. © Tate

A tárlat augusztus 22-ig látogatható!

MAGYAR NEMZETI GALÉRIA

Kísérő kiállítás: mng.hu/utopia

A kiállítás a Tate és
a Szépművészeti Múzeum -
Magyar Nemzeti Galéria
együttműködésében
valósult meg.

Főtámogató:

Kiemelt támogató:

Együttműködő
partner:

Médiatámogatók:

mng.hu